

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 19795/2022
22.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Марије Терзић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Љиљана Аранђеловић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2368/2022 од 07.09.2022. године, у седници одржаној 22.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2368/2022 од 07.09.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2368/2022 од 07.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 18805/21 од 14.04.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се утврди право својине тужиоца са уделом од 1/4 и то: на кп. бр. 2979/1, површине 2964 квм, на кп. бр. 2980/1 и то: земљиште под зградом и другим објектом површине 79 квм, земљиште под зградом и другим објектом површине 73 квм, земљиште под зградом и другим објектом површине 56 квм, земљиште под зградом и другим објектом површине 79 квм, земљиште под зградом и другим објектом површине 36 квм и земљиште уз зграду и други објекат површине 400 квм, све укупне површине 723 квм, породична стамбена зграда број 1, површине 79 квм, породична стамбена зграда број 2, површине 73 квм, породична стамбена зграда број 3, површине 56 квм, помоћна зграда број 4, површине 79 квм и помоћни објекат број 5, површине 36 квм и на кп. бр. 3103 површине 240 квм, све уписане у ЛН бр. ... КО ...

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2368/2022 од 07.09.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца, потврђена првостепена пресуда и одбачена као недозвољена жалба туженог изјављена против наведене пресуде.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Сходно члану 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11...18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је утврђење права својине тужиоца по основу одржаја на непокретностима на којима су као власници у јавној евиденцији уписани, поред правног претходника туженог и трећа лица са одређеним уделитема на непокретностима. Нижестепени судови су одбили тужбени захтев са образложењем да, како је тужилац тражио да је по основу одржаја стекао идеални део предметних непокретности, као тужене је требало да означи и остале сувласнике, с обзиром да су сви сувласници нужни супарничари. О захтеву тужиоца судови су одлучили уз примену одредбе члана 211. ЗПП, која прописује нужно супарничарство, а погрешна примена одредбе процесног закона представља битну повреду одредаба парничног закона, што није разлог за изјављивање посебне ревизије. Тужилац указује на постојање другачије одлуке. Међутим другачија одлука не указује нужно и на другачији правни став изражен у тој одлуци, јер је донета у односу на другачије чињенично стање.

Сходно изнетом, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. ст. 1 ЗПП.

Из тог разлога је одлучено као у ставу првом изреке применом члана 404. став 1. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5 ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужилац је поднео тужбу ради утврђења 10.09.2021. године, а вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена на основу члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић